

1939 m. gegužės 19 d, penktadienis

Nauja užmačia tėčiui. Mums priklausys kino teatras "Pasaka". Jis dar nepastatytas, bet mačiau planus - atrodo nuostabiai. Mama mano, kad tai beprotiška, o tėtis - kad tai bus nuotykis. Kaip visada, jam labiau rūpi, kad gyvenimas būtų įdomus, o ne susikrauti turtus. Kaip ir tada, kai pernai pakeliui į Berlyną laukėme toje vietoje, kur sustoja 1-osios klasės vagonas. Tėtis parodė į labai gerai apsirengusį dėantelmeną toliau perone. "Ar matai poną Segalsoną, laukiantį savo 3-osios klasės vagono? Jei būčiau buvęs toks taupus ir ekonomiškai sąmoningas kaip ponas Segalsonas, galbūt ir aš būčiau turtingas kaip jis. Bet žinai, tai mums pasisekė. Gal mes ir neturime tokios gausybės kaip jis, bet esu įsitikinęs, savo kelione mėgausimės kur kas labiau nei Segalsonai. Tai, Mara, yra tikrieji turtai," - pasakė jis.

JURGIS

Kai pirmą kartą papasakojau jo istoriją,
nunešiau į mokyklą nuotraukas
Lengvabūdiškai paleidau jas į pasaulį
Nežinojau, kad šios pasakos apie mirtį
nebuvo pasakojamos kiekvienuose namuose

Kai pirmą kartą papasakojau jo istoriją
Tai aš jiems turėjau papasakoti istoriją
kurią tik girdėjau iš kitų
Aš pavogiau ją iš savo mamos
ji dar nebuvo mano

Kai pirmą kartą papasakojau jo istoriją
neįsivaizdavau, kokia paveiki ji bus
kaip sunku jos bus klausytis
Sukrėsta pamačiau siaubą jų veiduose
siaubą, kurio aš nejutau

Kai pirmą kartą papasakojau jo istoriją
Pasakojau jiems tai, ką ji man sakė
Į burną įkišta žarna
Skandinanti juos iš vidaus
Tada nuplaunanti kraują

Kai pirmą kartą papasakojau jo istoriją
Aš pirmą kartą iš tiesų save išgirdau

Jurgis Štromas
George Shtrom
1895–1941

